

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>



Gözünüzün önünde bir adamın çıldırdığını gördünüz mü? Ben gördüm. Hem de sinirleri sapa-sağlam, bilgili, aydın bir adamdı. Zavalı gözünüzün önünde çıldırıverdi.

İki yıl oluyor, bizi bir dost evine akşam yemeğine çağırmışlardı. Ev sahiplerini tanıyan bir arkadaşımı kıramadım. Onunla birlikte, bizimle tanışmak isteyenlerin evlerine gittik.

Bu türü tanışmalar için ilk gittiğim yerde soğuk bir adam olurum. Çevreme de soğuk insanlar saçarım. Bu yüzden bulunduğu -

muz yer buzdolabına döner. Oysa ev sahipleri çok iyi insanlardı. Bizi ağırlamak için dört dönmüyorlardı.

Biraz sonra başka misafirler de geldiler. İki kadın, bir erkek. Ev sahibi bayan hepimize yemek öncesi içkileri sundu. Yeni gelenler salonun soğukluğunu dağıtıcı gibi oldular. Ama az sonra onlar da benim yaydığım soğukluk dalgalarının etkisinde kalıp sustular. Hepimiz somurtuyoruz. Arada bir ev sahipleri, konuşalım dahu soğukluk çözülün diye ortaya bir konu atıyorlar. Biriki



konuşulup yine susuluyor. Salon-da "Şeytan geçti" denilen bir susukluk oluyor.

Arada bir içerki odadan bir çocuk sesi geliyor. Ev sahibi olan ana baba, çocuklarından ya kınmaya başladılar. "Sağ olasıca" çok yaramazmış. O güne dek dört mürebbiyeye değiştirmişler... En dayanıklısı altı ay durabilmiş. Şimdi de içerde mürebbiyeyi bezdiriyormuş. Ana baba sevgili yavrularının olağanüstü zekâsından yaka silkıyorlardı.

Bu "Sevgili yavru" konusu da bitince yine susukluk içinde so-

murtmaya başladık.

Ev sahibi bey,

-Fikri Bey gelin, hepimizi güldürür, kırar geçirir... dedi.

Misafir bayanlardan biri sevinçle

-Aman, ne diyorsunuz, Fikri Bey de gelecek mi? diye sordu.

-Gelecek ya...

-Oh, ne iyi... Güle güle bir oluruz.

Öbür bayan anlattı. Geçenlerde bir gece, bir yere gitmişler. Fikri Bey de varmış. Öyle, güldürmüş, öyle güldürmüş ki, hep yerlere yatmışlar gülmekten



-Yeter Fikri Bey, şimdi ba-
ylacağım... diye yalvarıyorlar-
mış.

Hatta orada bulunan bayanlar
dan biri- çok affedersiniz- gül-
mekten kendini tutamayıp altına
küçüğünü kaçırması.

Hep Fikri Bey'den konuşuyor-
lar. şöyle neşeliymiş, böyle ne-
şeliymiş.

-Tanıyor musunuz?... diye sor-
dular.

-Hayır dedim.

-Aaa, çok yazık. Bu gece ta-
nışınca çok seveceksiniz.

Az sonra kadınlı erkekli ba-

ka misafirler de geldiler.

Arkadan bir posta misafir da-
ha geldi. Salonda on yedi kişi ol-
duk. Hep Fikri Bey'den onun çev-
resine saçtığı neşeden konuşulu-
yor, bir de içerden "Sağ olasıca
yaramaz" ın sesi geliyor.

Kapı açıldı.

-Fikri Bey, Fikri Bey.. diye
el çırpılar.

Gerçekten sevimli, tombul ,
tombalak, bulduk bulduk bir adam
insanın içinden gidip tombul ya-
naklarını sıkası geliyor. Kırk ,
kırk beş yaşında görünüyor.

Propagandası çok vapulan in-



sanları sevmem ama, ona kanım
kaynadı. O içeri girer girmezde
soğuk hava dağıldı. Ortaya bir
neşe yayıldı. Sanki Fikri Bey'in
saçlarından ortalığa güldürtü akl-
mı yayılıyor. Ne dese insan gü-
lüyor.

İlkin, onun sözlerine davra-
nışına gülmiyeyim diye biraz di-
renip kasıldım. Ama başarama-
dım, yavaş yavaş çözüldüm, gül-
lümseedim, ağzım yayıldı. sonra
kahkahalar savurmaya başladım.

Hiç sululuk da yapmıyor, gü-
zel olanı da bu. Ne yapıyor da ,
güldürüyor diye dikkat ettim. A-

damin bizi güldürmek için bir
şey yaptığı da yok hani. O düpe-
düz konuşuyor. Ama ne dese in-
san güllüyor.

Beni bu eve getiren arkada-
şıma.

-Allâsen, bu Fikri bey necl.
Pedagogmuş. Dört yıl İsveç-
re 'de, çocuk eğitimi üzerine ça-
lışmış. Sonra altı yıl Amerikan
Çocuk Eğitim Kurumları'nda ça-
lışmış, çocuk eğitimi uzmanı...
Özellikle küçük çocukların okul,
öncesi eğitimleriyle ilgilendir-
miş.



ne iş yapar? diye sordum.

Radyoda çocuk terbiyesi ü - zerine konuşmuş. Bu konuda , Türkçe, Fransca, İngilizce pek çok eserleri varmış; gazetelere , dergilere, de yazılar yazarmış.

Adama ilgim daha çok arttı.. Ben böyle şey hiç görmedim. Fikri bey "Masa" diyor, gültüyoruz. "Kapi" diyor gültüyoruz. Salonu , kaıkaha doldurdu. Artık gülmek- ten gözlerimden yaş geliyor.

-Ay boğulacağım. Fikri Bey sus! Hah hah hah.

-N'olursun Fikri Bey yeter. ! Kah kah kah.

Kimisi kasıklarını tutuyor, ki- misii iki büküm, heh heh... Hah, hah hah... Hoh boh hoh...

Görülmemiş duyulmamış bir şey. İşin şaşılacak yanı, kendisi hiç gülmüyor.

Bir ara gülmekamgasıdiner gibi olunca Fikri Bey'in yanına . sokuldum.

-Nasıl bu kadar neşelisiniz ? Beyefendi, bunun sırrı nedir bi- ze de öğretin. didim.

-Bunun sırrı basit, dedi hiç . birşeye kızmıyacaksınız. Ben kırksekiz yaşındayım. Bugüne , kadar hiç kızmadım.



-Allah allah... Hiç kızmaz mısınız ?

-Kızmam...

-Bir hakarete uğrarsanız...

-Kızmam. Okuldayken ben herkesi kızdırırdım, ama kimse beni kırdıramazdı. Affedersiniz, amama süvseler kızmam. Güler, geçerim. Onların terbiyesizliği - ne veririm.

Sonra çocuk eğitimi konusuna geçtik. Her babanın yaptığı gibi kendi çocuklarımdan yakındım.

-Kimbilir siz çocuklarınızı , nasıl yetiştirmişsinizdir dedim.

-Maalesef... dedi.

-Nasıl... Sizin terbiye meto- dunuzla ?

-Çocuğum yok ki...

-Aaa! Çocuğunuz olmuyormu

-Evli değilim.

Ağzım bir karış açık kaldı.

-Hiç mi evlenmediniz ?

-Hiç...

Canım sıkıldı.

Beyefendi bekara karı boşa- mamı kolay gelirmiş dedim. ele telkin verip salıkımı yutmak ko- lay.

Evlenmemiş, baba olmamış, bir adam ne anlar çocuktan. Ço- cuk terbiyesinden ? Oh ne iyi ele



güne çocuk şöyle terbiye edilir , böyle terbiye edilir , diye at tut içerledim doğrusu. . .

Fikri Bey yine konuşmalarıyla herkesi güldürmeye başladı. . . Ben bozulmuş olduğum için bu kez gülemedim. Ama bu somur - tuşum fazla sürmedi. Az sonra , kahkahaları bastım.

Bu arada içerden sağ olası - ca yaramazın gürültüsü geliyordu Fikri Bey,

-Ne oluyor içerde? dedi.

Ona da anlattılar. Mürebbi - yelerin dayanamadığı "Sağ olası - ca" yaramazlık ediyordu.

Fikri Bey

-Yoo böyle olmaz, dedi, çocuk bu saatte uyuyacak. Uyumuyorsanız o da büyüklerin yanında oturacak.

Bu konuda uzun bilimsel bir konferansa geçti. Sonra,

-Getirin çocuğu buraya! dedi,

Çocuğun annesi,

-Bildiğiniz gibi değil Fikri Bey, sizi canınızdan bezdirtir dedi,

Fikri Bey bu düşüncenin de yanlışlığını bilimsel yöntemle açıkladı.

-Çocuk kendi haline bırakıl -



maz. Her an meşgul olumacak. . Siz getirin yavruyu

Bu kez de babası,

-Bu sizin bildiğiniz çocukları - dan değil, bu geceyi zehir eder. . dedi.

-Siz getirin efendim.

Amesli

-Ben karışmam dedi.

Çocuğu getirdiler. Dört - beş yaşında topaç gibi bir oğlan. Göz - leri fıldır fıldır. Çocuk kalabalığı önce yadırgadı.

Fikri Bey ,

-Kendi haline bırakın, uğraş - mayın. dedi.

Cigara paketinden iki cigara, sırasının arasındaki kağıdı çıkar - dı.

O kağıttan kayık yapıp çocuğa verdi. Çocuk ilgilendi.

-Mu ni? diye sordu.

Fikri Bey

-Kayık, dedi.

Çocuk bir daha,

-Mu ni? diye sordu.

Fikri Bey yine,

Kayık dedi, bak kayık, ne ci - ci kayık. . .

Çocuğun babası,

-Şimdi hapa yuttum Fikri Bey



dedi, artık sabaha kadar "Mu ni mu ni?" diye sorar, senin de cainna tak der.

Ünlü pedagog.

-Çocuklar bu yaşta hep böyledir, dedi. durmadan sorarlar. Bu yaşlar çocuğun dış dünya ile ilişkilerini kurma çağıdır. Bir çocuk ne kadar çok sorarsa o kadar zeki demektir, memnun olun. Hiç bıkmadan usanmadan, onların sorduklarına cevap vereceksiniz. Çocuk yetiştirmek kolay mı? Usanmayacağımız, çocuğun sorusunu, bilyük adama anlatır, gibi açıklıyacaksınız.

Çocuğun babası,
-Hadî bakalım, görelim dedi
Çocuk
-Mu nî ? diye sordu.
Fikri Bey.

-Bu kayak, ded. denizde gi-
der. İşte böyle fış fış fış...
Benim de dört çocuğum oldu-
ğundan, gözümün önünde geçen
çocuk eğitimi denemeleri dikkat-
le izliyordum.

Fikri Bey, kâğıtlardan fırıldaklar, bebekler, arabalar yaptı. Çocukla hemen kaynaştılar.

Ben de,
-Bilim başka şey dedim, ba-



kin nası çocukla hemen arkadaş oldu.

Fikri Bey,

-Siz bizimle ilgilenmeyin ken-
di aranızda konuşun, dedi.

Aramızda konuşuyorduk ama
güzeldiniz, kulağımız onlardaydı.

-Mu ni ?

-Fırıldak

-Mu ni ?

-Bu mu, bu saat

Çocuk Fikri Beyin kol saati-
nın kurgu yuvarlağını gösteriyor-
du.

-Mu ni ?

- Saat

-YOK YOK, MUMU?

-O mü? Ö şey... Saatin kuru-
lan yeri.

Semaveri gösteriyordu.

-Mu ni ?

-O.gemayer..

-Mu ni ?

-Onun içinde çay pişer. Se -
maver...

-Yok yok, mu ni?

6. Semaverin muoluğu

-Mu ni ?

-O şey... Semaverin şeyi...

Fikri Bey bize döndü:

-İşte böyle çocuğum her sorusuna cevap verilecek.



Çocuk misafir kadınlardan ,
gışman birinin ileri, fırlakgöğ-
sünü gösterdi.

-Mu ni?

-O şey... Göğüs

-Yok yok mu ni?

-O Göğüs

-Yok yok mu ni?

-Meme

Çocuk yine semaverin üs ...
tündeki bir yuvarlak maden par-
çasını gösterdi:

-Mu ni?

-Semaver

-Yok Mu ni?

-Semaver işte oğlum.

-Yok yok mu ni?

-Semaver. dedik ya semaver
işte...

-Mu ni?

-Allah Allah, semaverin şe-
yi....

Fikri Bey bize döndü,

-Hiç kızılmıyacak, dedi ço-
cuk terbiyesinde kızmak diye bir
şey yok.

-Mu ni?

-O mu, o bacak

Misafir bayanlardan birinin ,
eteğini açmış, bacağı gösteri-
yordu.

-Yok yok mu ni?



-Etek

-Mu ni?

-Baldır.

-Baldır oğlum, baldır. Ona ,
baldır denir...

-Mu ni?

Fikri beyin yüzüne kan sıçra-
mıştı. Suratı kıpkırmızı.

-Baldır, baldır, baldır.. di-
ye bağırırdı.

Birden kendini toparlayıp bi-
ze

-Kızmak yok, dedi, sabır işi
Hiç kızmıyacaksınız.

-Mu ni?

-Saat

-Mu mu ni?

-Saat be oğlum saat

-Mu, mu?

-Saatin kurulan yeri

-Mu ni?

-Semaverin gayi

-Mu ni?

-Haydi bakayım. Sen biraz
kayığınla oyna.

-Mu ni?

-Baldır.

-Yok yok, mu ni?

-Göğüs

-Mu ni?

-Meme



Fikri Bey, çocuğun eline, kağıtlardan yaptığı oyuncakları verdi. başka bir koltuğa geçip oturdu. Ama çocuk yanına geldi. Misafirlerden çok iri burunlu birinin burnunu gösteriyordu.

-Mu ni?

-O mu o burun

-Yok yok mu ni?

-Baldır dedik ya oğlum. Bacağın üstüne baldır denir. Baldır. baldır işte

-Mu ni?

-Burun

Fikri Bey

-Hiç yılmayacaksınız dedi...

çocuk öğreninceye kadar tekrarlayacaksınız. dedi. On kere yüz kere, bin kere. Tâ ki çocuk öğrensin

Çocuk da bu sözleri anlamış gibi, hep aynı şeyi gösterip soruyordu.

-Mu ni?

-Burun

-Mu ni?

-Bu-run-Bu-run Bu-run.

-Mu ni?

Fikri Beyin sinirinden çenekaları titremeye başlamıştı.

-Mu ni?

Sinirli sop kertesine gelmiş,



olan Fikri Bey sesini alçaltıp yumuşatarak, yalvarır gibi çocuğa -Burun yavrum burun çocuğum. burun dedi.

-Mu ni?

-Burun tosunum. Ona burun, burun derler.

-Mu ni?

-Bu run... Söyle bakayım:Burun...

-Mu ni?

Fikri Bey kravatını, sonra gömüğünün yakasını çözdü.

-Burun burun oğlum. O gördüğün de bu amcanın yüzündeki şey burun...

-Burun ulan!..

Birden toparlandı.

Çocuğa hiç bir zaman sert davranılmıyacak! dedi.

-Mu ni?

Yumuşak tatlı bir sesle.

-Burun dedi...

-Mu ni?

-Öfff...

-Mu ni?

-Bu run be! Allah Allah hiç burun görmedin mi? Burun işte. Bu-run...

-Mu ni?

-İşte o burun

-Mu ni?



-Öff.
Yine birden toparlandı.
-Çocukla ilgilenmek ister...
Kızmak yok. Sabır işi. Her soru-
suna cevap verilecek.

-Mu ni?
-O mu o şey... İskarpın...
-Yok, yok, mu ni?
-İskarpın atkısı...
-Mu ni mu ni?
-O İskarpın ağasının düğme-
si...

-Mu ni?
-Bacak
-Mu ni?
-Kalça. Teyzenin kalçası
Fikri Bey kıpkırmızı olmuştü

Burnundan soluyordu. "Off, puff
demeye başladı. Bir daha yerini
değiştirdi. Çocuk yine yanına gel-
di.

-Mu ni?
-Bacak.
-Yok yok mu ni?
-Saatin bacağı... Öff be...
Teyzenin şeyi işte!
-Mu ni?
-Ellinin körü... Burun dedik,
ya...

Birdenbire o nazık adam fır-
layıp kendi saçlarını yolmaya baş-
lamaz mı!

-Mu ni?
Ne olduyca işte o zaman oldu



Fikri Bey, birden odanın ortası-
na.

-Mu ni. mumi mu ni? diye ..
söylenerek dolaşmaya başladı.

Durmadan çocuk ona "Mu ni,
mu ni?" diyor, o da çocuğa "Mu
ni? Mu ni?" diyordu.

Fikri Bey'in dolaşarak "Mu,
mi? mu ni?" diye sorması, ço-
cuğun bir hoşuna gitsin; çocuk kı-
rık kırık gülüyor...

-Mu ni?
Fikri Bey patlar gibi
-Ananın örekesi! Anladın mı
şimdi? diye bağırıcı.

Sonra kendisi çocuğa sordu:

-Mu ni?

O zamana kadar "Mu ni?" den
başka birşey söylemeyen çocuk.

-Ananın örekesi.. dedi,
Salonda bir soğukluk esti. Ço-
cuğu alıp götürdüler. Fikri Bey,
"Mu ni? mu ni?" diye dolaşıp du-
ruyordu. Biz, ev sahiplerine te-
şekkür edip ayrıldık.

Sonra duyduk ki, Fikri Bey
iyice tozutmüş Birkaç ay "Mu ni,
mu ni?" deyip dolaşmış. Tedavi
etmişler, iyi olmuş. Sonra bir
Amerikan üniversitesinde peda-
goji profesörlüğü alıp Amerika'ya
gitmiş.

SON